

Hóparbeiðsloysi?

Oddagrein

GOÐ sekshundrað fólk arbeiðsleys – og hvat so – spyrja nógv í hesum dagum, nú boðað er frá, at Fiskavirkning, lokomotívið, ið vera skuldi, hevur koyrt seg sjálvt á heysin.

SYNDABUKKUM kunnu vit leita so væl og leingi eftir, sum okkum lýstir, men tað einsamalt loysir ikki trupulleikan her og nú við tilstundandi hóparbeiðsloysi í hesi vinnu.

Tí «vinnu» hava vit hildið tað verið og hóast nógv vánalig úrslit, enn lovað av teimum, sum í síni tíð hildu hetta vera tað einasta rætta, so hevur úrslitið, tað samanum kemur, ikki verið minni «vinniligt» enn tað, rokkið var við óðrvisi samansettari fiskivinnu á landi áður, heldur munandi betri búskaparliga.

HÓAST tað, so er í dagsins Føroyum ikki fleiri meiningar um, at Fiskavirkning ikki skuldi halda fram óbroytt, ótarnað av eitt nú landspartaynskjum um aðra skipan og fult og heilt leyst av landsbúskaparligum og vøruúrvalsmennandi ynskjum í aðrar mátar.

SÁLIN skuldi aftur fáast tí føroyska fiskavirkning, og nú tað tykist neyðugt skjótari enn annars at fáa mobiliseraða hesa eftirlýstu serføroysku fiskavirkningarsál, er sanniliga at vóna, at hon er av slíkum slag, sum meira fær íblástur og liv av at slota uppfeitt, út um landið eins og globalt, enn bert at landskassanum.

AFTURLITANDI eru tað ivaleyst teir, ið «gotta sær» yvir at lokomotívið fór av sporinum, enn tá skjótari, enn teir kanska tordu at vóna – og sum við so mikið størri orsök til gleði um vána standin mugu taka seg saman til alternativar loysnir, hóast útúrpaðir fyrr enn væntað.

VÓN okkara skal so bert vera, at útpurring ikki hevur verið so bonks, at hugflog ikki verður til annað, enn einaferð enn at spennan alment lokomotiv fyri fiskavirkning okkara.

HÓAST misnøgdina við fiskavirkning, so hava vit við dopru afturlatingarboðunum øll mist – ikki bert banki okkara, verkafólkið, men landið alt. Tí ræður um bæði skjóta og góða loysnir fyri at koma viðari – byrja av nýggjum.

TAÐ kann vera bæði gott og ilt fyri teir, ið nú taka yvir, at avreiðingarprísir kring okkum og heima við eru hækkaðir ovurhonds nógv seinastu dagarnar. Landingarnar uttanlands bara økja og nógvur ferðoygur peningur skal til prískappingina fyri at fáa nakað til virkingar.

MEN fáa vit lyftini einaferð enn um, at øll okkara fiskivinna, eisini avloysarin fyri Fiskavirkning, skal verða so vælsignað búskaparliga treytað, so hava vit sum nú er ikki annað val, enn einaferð enn at trúgva tí og ynskja stigtakarunum eins og arbeiðsfúsa fiskafólki okkara bestu eydnu.

IVAN um, um tað man fara at halda, kundu vit hildið fyri okkum sjálfur, men hvørki avreiðarar, skattgjaldarar ella politiski myndugleikin, sum okkara vegna nú enn einaferð «selur út» av okkara felags ognum, kann loyva sær at góðtaka vitlesys loftingarskipanir, sum vit kundu tær, bert sum páskot fyri at Fiskavirkning var verri enn alt annað.

AVSKRIVAÐ niður í nærum einki skal henda vinna nú standa sína roynd ella ikki. Ger hon ikki tað, má og skal henda vinna við samfelagsligari hjálp lagast eftir landsbúskaparligum leisti í víðastu merking – og tá sum partur av heildarættan, har fiskiveiða, reio-skapsval og onnur fyrilit verða tikin við í eins stóran mun. Tíðin má tá vera komin til greiddiga at tora at seta orð á handfaringina av livsgrundarlaga okkara.

Sosialurin

Verkamannafylkingin og veljarakanningin

Væntaða vánaliga úrslitið

Eftir kannarúrslitinum at døma, er projektið hjá Óla Jacobsen og Kristiani Magnussen eyðnast. VMF er komin niður á 1,5%.

Eg skilji væl, at veljararnir hjá VMF eru bæði desillusjoneraðir og ørkymlaðir. Fjølmiðlar hava seinasta árið volka sær í spurninginum um ósemjuna í VMF, og teir hava trúttu niður í fólk, at í VMF er bara klandur og onki annað.

Ongin yvirkrit í Dimmu hevur enn itíð «Klandur í Sambandsflokkinum», hóast Jákup Joensen og Atli Hansen brúka Dimmu at klandrast í.

Heldur ikki havi eg sæð nakra yvirkrit í Sosialinum við heitinum «Stór ósemja í Javnaðarflokkinum», sjálfvut Jóanes Eidesgaard og Sverre Midjord klandrast í blaðnum fyri opnum teppi.

Óli slepti tíðliga endamálinu hjá VMF
Fólkini, sum settu VMF á stovn, gjørdu tað ikki til stuttleika, men tí at tað var átrókandi við einum alternativ til gomlu flokkarnar, sum høvdu ført landið í óføri.

Landsnevndin tók lyftini til fólkini í álvara og kundi ikki góðtaka, at tveir tinglimir, fyri at halda saman uppá eina afturhaldssamgongu, settu øll vallyftini til síðis.

Diktatoriska framferðin hjá tveimum tinglimum mótvægis landsnevndini hevði móguliga verið góðtíkin, um endamálini hjá fylkingini vórðu fylgd. T.d. hevði dómarakanning av bankamálum verið eitt stíg á leiðini móti rættarsamfelagnum, men her sviku bæði Óli Jacobsen og Kristian Magnussen. Tað sást skjótt, at rættartrygd bara hevði týðning fyri Óla Jacobsen, tá talan var um hansara persónligu áhugamál og ikki ein millimeter longur.

Arbeidsplassini, ið ikki komu fram

Í landsnevndini vóru vit spent, tá Óli Jacobsen fór út í Tinganes at umsita vinnu-mál, og Framtaksgrunnurin skuldi vera fíggarliga amboði, til at fáa til vega nógvu nýggja arbeidsplassini.

VMF fekk onga ávirkan á Framtaksgrunnin, og lovaðu arbeidsplassini komu heldur ikki. Á Sandoyinni er t.d. onki arbeidsplass komið enn, hóast Óli Jacobsen ferð eftir ferð bedýðandi fyri landsnevndini, at nú var alt til reiðar.

Landsnevndin eins væl og veljararnir hjá fylkingini kendu seg lumpaðar, men Óli helt fast við at hanga upp í samgonguni. Hann gjørdi alt Edmund Joensen kravdi av honum og kallaði tað fyri at hava ávirkan.

Taktiskt klandur

Tá landsstýrsevni skuldi veljast fyri Óla Jacobsen, gjørdi landsnevndin fleiri sakligar royndir at finna rætta fólk, men tað lagna hendi, at hvørja ferð landsnevndin skuldi hava fund, vistu fjølmiðlarnir at siga frá onkrum landsstýrsevni, sum landsnevndin onki kundi til, og sum tingfólkini eisini søgdu seg onki vita um.

Í landsnevndini var ongur trupulleiki, at semjast um uppskot til landsstýrsevni. Trupulleikin var, at Óli Jacobsen og Kristian Magnussen høvdu tað stóðu, at teir einsamallir skuldu taka hesa avgerð. Triði tinglimin Ingeborg Vinther hevði ongur trupulleikar við at góðtaka eina meirilutaavgerð í landsnevndini.

Málið endaði, sum øllum kunnugt við, at Óli og Kristian settu sín mann, Axel Nolsøe út í Nestið.

Eftir hetta avgjörði ein samd landsnevnd, at hoyra tinglimirnar Óla Jacobsen og Kristian Magnussen úr fylkingini. Eyknaðalfundurin tók við stórum meiriluta undir við avgerðini hjá

landsnevndini, og nú roknaðu vit við, at fáa frið at arbeiða við teimum upprunaligu málum, sum VMF fór til val uppá, um enn við bara einum tingfólki.

Borgarligur stuðul til teir útkoyrdu

Frá lógmanni, yvir lögtingskrivstovuna til formansskapin í Løgtinginum, gomlu flokkarnar á tingi og almennu fjølmiðlarnar er ein tigandi samtykt um, at teir útkoyrdu framvegis umboða tey, ið koyrdu teir út.

Hetta ger tað næstan ómøguligt hjá veljaranum at fylgja við í, hvat er rætta Verkamannafylkingin, og hvørja stóðu fylkingin hevur í ymsku málum.

Tað eru sterkar kreftir, ið vit eru upp ímóti, men hetta er eisini við til, at fáa okkum at skilja, at gomlu flokkarnir gera alt fyri at sleppa av við Verkamannafylkingina.

Stóru uppruddararnir Bjørn á Heygum og Óli Jacobsen eru væl og virdiliga paralyseraðir, og tá tað hevur vist seg, at ikki ber til at snara Ingeborg á sama hátt sum teir báðar, er neyðugt at sleppa av við hana á annan hátt.

Rættarsamfelagið, komedia ella tragedía

Tá nýggja stýrisskipanin varð sett í gildi, varðveittu lögtingslimir immunitet yvir fyri dómsvaldinum. T.v.s. at teir kunnu ikki rættarforfylgjast, uttan at ein meiriluti í Løgtinginum viðtekur tað.

Henda skipan er avtíkin í øðrum demokratiskum londum, men føroysku politikararnir munnu ikki hava góða samvitsku, tá teir vilja varðveita hesa løgna skipan í nýggju stýrisskipanini.

Tað tragikomiska í hesum máli er, at «rættartrygdarapostulin» Óli Jacobsen, varður av hesi skipan órógvar lógliga politiska arbeiði hjá Verkamannafylkingini. Stuðulin frá Landsstýri og Løgtingi fær hann

afturfyri, at hann bakkaði frá kravinum um dómarakanning, frá kravinum um at avtaka Fiskavirkning í 95 og afturfyri at vera høgra hond hjá Sambandsflokkinum og Fólkalokkinum í teirra ultra høgra politikki.

Stríðið heldur áfram

Gomlu revarnir eru við at koma framat aftur í Føroyum. Bæði í politikki og í vinnulivinum. At hetta ikki verður øllum Føroya fólk at gagni sæst longu.

Markleysi frekleiki Fólkalokksins kemur fram í kravinum um lønarniðurskurð hjá teimum lægløntu í landinum og áganginum móti teimum alment løntu. Neyðugt er, at tey, ið eru uttanfyri klanin, vanligu lønmóttakararnir og skattgjaldararnir standa saman og verja síni rættindi, sjálfvut tað mangan sær svart út.

Í VMF eru vit sera hørm um at tveir tinglimir valdir á okkara lista stýrja henda politikkin, men hetta er enn eitt prógv um, at avgerðin at koyra menninar út var røtt. Hetta er einasta gongd leið í einari demokratiskari skipan. Fyri at koma ómoralsku síðvenjuni til lívs er neyðugt at skifta fólkini út, inn til røttu ábyrgdarfólkini eru funnin.

Stórmál skulu loysast í føroyskum politikki

Annars eru vit í VMF við at leggja seinastu hond á eina stevnu- og virkisráð, har stóða verður tikin til stórar spurningar sum, statsrættarlaga stóðu Føroya, fiskivinnupolitikkin harundir stóðuna hjá útróðrarflotanum, fiskivinnuna á landi, annan idnað, oljvinnupolitikkin og onnur týðandi mál.

Tá stevnuskráin er almannakunnig, verður tað lættari hjá veljaranum at taka stóðu til Verkamannafylkingina.

Landsformaður í VMF
Alis Jacobsen

Lesarabrøv

Royndarstöðin í Kollafirði niðurløgd

Peningaoyðsl í ólukkumáta. Hví tosa ikki politikkararnir um hetta oyðsl, ella tora teir ikki at taka hetta fyrbrigdi upp á tunguna?

Royndarstöðin er niðurløgd og strikað á fíggarlógini, men ístaðin er komið nakað sum teir rópa »al-

mennar royndir», og fær tað góðar 2 milliónir at spæla sær við. Hvat er hetta fyri rúkkulív við almennum pengum.

Gevist við hasum tvætlinum. Latíð okkum sleppa heilt burturúr komedíuni, nú viðtikið er, at eingin almenn

royndarstöð skal vera.

Sum um tað ikki var nóg mikið at »búnaðurin» hevur fingið hetta »jardarbrúks-tabernaði», sum hevur

kostað tí almenna fleiri tiggjútals milliónir – tianverri til svarta ognu nyttu.

Lærtingar eru eingir og

ongin fenaður at tala um, so vil búnaðurin hava onkran av sínum gangandi har, kann hann skantans gjalda tað sjálfur. Jú her er pengar at spara!

borgari